inſana, ad Nunc Græca Lingua tribuat petas Chri,
ſtiana, eámq; tale fonte existimet, ex quo qui
bibunt, etſi nō ſemper ſummi Poeta euadant, nullus
tn̄ ſummus Poeta euadet niſi ex illo bibat. Quod
Nunc ad Rhetoricā attinet, quæ veluti omnis
limpidiſſimus fluere ac dulces eloquij ſua fon,
tes effundere debet, Græca lingua ita neceſſ.ē,
vt Orator ſine hac ne minimū quidē locum
in Rhetorica, qui à Notatione ſeu etymologia
dicitur, accuratē ſcire poſſit. Nam quemadmodum
Nomina latina ſuos Etymologias atq Origines
habent, vt Cicero à cicere, Fabij à fabis nomen
traxerunt; ita eſt nōia, Græca quidē, ſed Latinis
vſitatiſſima. Quis vo nomē proſapiā aut ety,
mon inueſtigabit, niſi Græcus? Vnde Para,
clitus, vnde Agapitus, vnde Herodius deriuentur,
quis ſciet, niſi Græcus? Quare ſi Græcæ linguæ
ignari hæc noviſſe volunt, Doctorum aliquem
conſulere coguntur; et quid ſi conſuluerunt, ſi quod
voluerunt, repererunt? credunt, ſed an ſciunt. ſin
reperiſſent Paraclitū, neſcio quem volubilē mari
nū ſignificare, hoc ſane non minus credibus ſuiſſe
videntur. Et vos ipſos Ornatiſſimi Aud: interroge
an non illi Presbyteri mox dolendi, qui eſt quid